Pregaria.cat

Entrada

Absència i presència

Per JesusR el dl., 01/07/2019 - 00:00

Han anat passant els mesos i fins i tot els anys, i sempre que passo per davant del que va ser el teu despatx em dic: “Has marxat massa aviat”. Et trobo a faltar. No podies esperar una mica més?

L’edifici és el mateix. Les entrades i sortides de centenars de nens, adolescents, joves i familiars són com sempre. Si tanco el ulls t’imagino en el teu lloc de sempre mirant qui entra i surt i, moltes vegades, dient: “Ei tu, fas mala cara, com està la teva mare? No et desanimis que he llegit una cosa molt interessant pel teu currículum!” Ho imagino. Fa tants i tants anys que se’t veia, i ara, encara que tot segueix més o menys igual... tu no hi ets!

Et trobem a faltar. Som molts que et trobem a faltar. No ens acostumem a la teva absència.

Avui pensava, parat en aquell corredor que portava al teu despatx, que la teva absència s’ha convertit en presència en l’interior de molts i moltes que vàrem tenir la sort de tractar-te. No és només un record, una memòria, sinó molt més. Hi ha unes realitats de vida que portem a dintre, que són part de nosaltres, i tu ens vas ajudar a formular-les, o a modular els nostres sentiments i fins la nostra llàntia interior. Absent com ets resultes present, distribuït, orfe de cos, vivint en els cors, en les aficions, els sentiments i una manera determinada de mirar la vida, la muntanya, les persones, que en conjunt ets tu distribuït en moltes interioritats.

Ets present, estimat Raimon, en moltes i molts. I això ja queda, ja ha agafat forma, ja es transmet, ja es modula en relacions. Absent present.

Ostres, ara penso que aquesta absència-presència és realment un signe de la teva realitat actual. Ara aquell Senyor, Jesús, que tant vas estimar, t’ha fet present en Ell, sense cap absència temporal. En una abraçada definitiva. Vius i saps què vol dir i què se sent en l’Amor definitiu.